

des selvstændighed, personlighed og selvrespekt».

Det er i hvert fald vores erfaringer indtil nu.

Så har jeg endelig et spørgsmål til finansministeren. Når der bliver sagt i bemærkningerne til lovforslagets § 3, at tilskuddet til Færøernes hjemmestyre fastsættes for en 1-årig periode, så ved finansministeren nok, at oppositionen – den har han i hvert fald hørt en del fra her i dag – ikke er helt enig i den afgørelse, landsstyret har taget i den her sag om at reducere bloktilskuddet med mellem 300 og 400 mio. kr.

Vi ved, at der bliver lagtingsvalg på Færøerne den 30. april. Vi hører, at Venstres søsterparti, Sambandspartiet, er begyndt at knurre til kroge-ne. Vi har hørt fremtrædende socialdemokrater fremføre på deres partis landsmøde i efteråret, at de, hvis de kommer til regeringsmagten på Færøerne efter valget, vil kræve en genforhandling med regeringen om at få bloktilskuddet op på det tidligere niveau.

Spørgsmålet er: Kunne det tænkes, at den liberale regering, der nu sidder, kunne gå med til en genforhandling, der havde til formål at forøge blokstøtten igen, således at subsidieøkonomien for alvor kommer i gang igen på Færøerne?

Kl. 19.55

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu kan man ikke give nogen løfter, men man kan sige, at dette lovforslag jo er en følge af respekt for hjemmestyreløven og en respekt for det færøske folk. Regeringens standpunkt vil altid være at forsøge at opnå aftaler i respekt for det færøske folk, af respekt for det Lagting og det hjemmestyre, som vælgerne på Færøerne nu engang har valgt. Det vil også gælde i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Tórbjörn Jacobsen (TF)

Det vil sige, at det bliver det færøske landsstyre evne til det og ikke det ideologiske grundlag i en dansk regering, der bliver afgørende for, om man vil eller ikke vil gå i gang med en subsidieøkonomi på Færøerne igen. Det må jeg konstatere ud fra det, der blev sagt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 61:

Forslag til lov om tjenester i informationssamfundet, herunder visse aspekter af elektronisk handel.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 29/1.2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Dette lovforslag skal sikre den fri bevægelighed for elektronisk handel på tværs af grænserne i EU-landene, Norge, Island og Liechtenstein.

De enkelte lande skal ikke kunne begrænse handel over forretningsmæssige onlinetjenester som internettet, WAP og SMS. De skal ikke kunne begrænse disse handler fra virksomheder, som har fysisk bopæl i et andet land, i et andet EU-land. Det vil bl.a. sige, at landene ikke på forhånd må gøre livet surt for e-handels-folket ved at stille forskellige forhåndsbetingelser; ikke noget med ansøgningskemaer og den slags.

For at opretholde retssikkerheden indfører forslaget to overordnede principper: 1) afsenderlandsprincippet og 2) princippet om gensidig anerkendelse.

Afsenderlandsprincippet betyder, at en leverandør af elektroniske tjenester er underlagt de gældende regler i det land, hvor leverandøren har sin adresse og sit virke.

Leverandøren skal overholde afsenderlandets gældende regler og kun dem. Derved sparer leverandøren at tjekke, om virksomheden overholder de andre landes regelsæt. Det behøver virksomheden ikke. Dette gælder, uanset om leverandøren ikke leverer elektroniske tjenester til

afsenderlandet selv, men udelukkende til andre EU-lande.

Det princip fører naturligt nok til princippet om gensidig anerkendelse, som betyder, at Danmark som udgangspunkt skal acceptere alle former for elektroniske tjenester, der kommer fra andre EU-lande, så længe disse tjenester overholder afsenderlandenes egne regler.

EU-landene kan derved ikke længere begrænse den indbyrdes handel med elektroniske tjenester på tværs af grænserne. Inspirationen, kan man nok sige, til den lov kommer fra et EF-direktiv om elektronisk handel. Det er udførelsen af dette direktiv, som Folketinget med dette lovforslag fuldfører i Danmark.

Fordelene ved lovforslaget er for det første følgende: Lovforslaget lægger sig tæt op ad direktivet, meget tæt, hvilket sikrer den mest mulige fair konkurrence.

For det andet: Afsenderlandsprincippet har den fordel, som jeg nævnte tidligere, at leverandøren af elektroniske tjenester kun skal overholde ét sæt regler, nemlig afsenderlandets eget sæt regler, selv om han leverer til andre EU-lande. Dette gør det nemmere for leverandøren at drive virksomhed over landegrænserne. Resultatet er mere handel og større konkurrence.

For det tredje: Hjemlandskontrollen gør det nemmere at stoppe ulovlige aktiviteter på nettet. Det er f.eks. lettere for de tyske myndigheder at gribe ind over for en virksomhed, der leverer ydelser til Danmark, end hvis de danske myndigheder skulle ind og blande sig i en virksomhed etableret i Tyskland.

For det fjerde: Oplysningsbestemmelserne i lovforslaget kan måske godt virke lidt bureaukratiske, men på den anden side er det kun rimeligt, at e-handels-folk identificerer deres virksomhed med adresse, registreringsnummer osv.

For det femte: Det fremgår endeligt, at der er nogle minimumskrav, der skal overholdes, når man driver e-handel, såsom elektronisk ordrebekræftelse. Desuden skal det også tydeligt fremgå fra starten, at der er tale om en kommerciel tjeneste med salg for øje.

Så alt i alt synes vi fra Venstres side, at der er nogle rigtig gode punkter i det her forslag, hvorfor vi anbefaler det.

Poul Andersen (S):

Da vores ordfører, hr. Frode Sørensen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Lovforslaget er stort set en genfremsættelse af den daværende erhvervsministers forslag fra oktober sidste år, som ikke nåede at komme frem til behandling på grund af folketingsvalget. Der er tale om at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en række retlige aspekter af især den elektroniske handel i det indre marked, altså den eksisterende internethandel eller e-handel.

Socialdemokratiet er helt enig i, at handel på nettet kan udvikles og fremmes, men også, at den skal leve op til nogle grundlæggende krav.

Vi er også enige i, at nethandel vil føre til en øget konkurrence, som kan påvirke priserne også uden for e-handelen i nedadgående retning. Blandt de seneste års danske forsøg på at etablere e-handel er der desværre adskillige eksempler på, at forbrugerne ikke bare tager imod de nye e-handels-tjenester med kyshånd. Det har været årsagen til, at en del e-handels-tjenester har måttet lukke igen ganske hurtigt. Efter min mening skyldes dette, at forbrugerne ikke har haft den fornødne tillid til disse tjenester.

Med det foreliggende forslag vil vi komme noget af denne forbrugerskepsis i møde.

Tjenester i informationssamfundet skal kunne iværksættes og udøves inden for den fri bevægelighed, der gælder inden for det indre marked. Her vil jeg henlede opmærksomheden på hjemlandskontrollen, som indebærer, at tjenesteydere etableret i Danmark skal overholde danske retsregler, uanset om tjenesten er rettet mod andre EU-lande.

Vi skal selvfølgelig i konsekvens heraf også være opmærksomme på, at den omvendte situation gælder, når tjenesteydere, som er etableret i et andet EU-land, målretter tjenesten mod Danmark.

Det er vigtigt, at EU-medlemsstaternes lovgivning ikke hindrer, at denne type tjenester kan etableres og udvikles frit. Derfor er det nødvendigt at ændre loven på en række punkter koordineret med de andre EU-lande, samt at stille nogle minimumskrav til disse informationssamfundstjenester i hele EU. Jeg skal ikke fordybe mig i alle detaljer. Det er udmærket beskrevet i forslagets bemærkninger.

Overordnet set er der tale om et skridt fremad for forbrugerbeskyttelsen i EU på et felt, som uanset de konstaterede startvanskeligheder vil blive meget udbredt inden for en overskuelig fremtid.

Socialdemokratiet kan støtte det fremsatte forslag, også med de sproglige justeringer, som

erhvervs- og økonomiministeren har gennemført i forhold til det tidligere fremsatte forslag.

Vi har heller ingen særlige kommentarer til de ændringer, ministeren har indarbejdet i forhold til det tidligere forslag. De ser ud til at være meget rimelige.

Jeg har noteret mig, at der foreligger et stort antal høringssvar, som udvalget endnu ikke har haft mulighed for at se.

Jeg vil derfor gerne bede ministeren om at oversende udvalget disse høringssvar, så vi kan se på dem under udvalgsbehandlingen.

Colette L. Brix (DF):

Vi i Dansk Folkeparti vil gerne være med til at støtte og gennemføre dette lovforslag, der skal sikre fri bevægelighed for e-handel, bedre konkurrence, bedre mulighed for danske virksomheder for at handle online i EU, og det er jo det, der er formålet med denne lov.

Jeg vil derfor på mit partis vegne tilsige vor velvillige støtte til at opfylde det formål, som lovforslaget angiveligt tilsigter.

Allerede nu må jeg dog sige, at udvalgsbehandlingen vil afgøre min endelige stilling til nogle af forslaget bestemmelser, og det skyldes, at forslaget er noget uklart formuleret efter min mening. Desuden er det, så vidt jeg kan se, muligvis i konflikt med andre love. Lad mig blot her nævne købeloven, aftaleloven og markedsføringsloven.

Der forestår efter min opfattelse et stykke arbejde ved den kommende udvalgsbehandling, og som lovgivende forsamling bagefter skal kunne forklare befolkningen, hvad det her betyder, og om vi overhovedet har muligheder for at opfylde lovens formål.

En af de første danske love startede med ordene: Med lov skal land bygges. Det betyder efter min opfattelse en pligt til, at vi lovgivere »kun« skal give love, som befolkningen kan forstå. Det, man ikke kan forstå, kan man jo heller ikke overholde eller adlyde, som det hed dengang, og det er måske her tampen brænder en lille smule.

Lad mig slutte af med min forsikring om, at vi gerne vil støtte formålet med lovforslaget.

Derfor går jeg ind i et kommende udvalgsarbejde med forslaget i håbet om, at ministeren kan fjerne min lille skepsis om, hvorvidt forslaget nu også vil tjene til at gennemføre de ideelle formål med fri bevægelighed og konkurrence.

Vi danskere er i bund og grund meget lovlige. Den holdning skal bevares, og det kræver

som mindstemål, at vi lovgivere er i stand til at forklare, hvad der står i de love, der vedtages. Vores love skal også være realistiske, dvs. gennemførlige, og der må ikke være for mange af dem.

Kl. 20.05

Vi må nemlig aldrig glemme, at nok har vi her monopol på at give love, men det betyder altså også, at vi har monopol på at afskaffe love. Lad det være mit inderste håb, at vi stedse vil være opmærksomme på balancen herimellem. Vi kan vel næppe med rette sige, at vi lever i et velfærdssamfund, hvis den ene halvdel af befolkningen skal leve af at løse lovtvister for den anden halvdel af befolkningen.

Carina Christensen (KF):

Med lovforslag nr. L 61 tages der initiativ til sikring af den fri bevægelighed for såkaldte informationssamfundstjenester. Målet er at fremme udviklingen af e-handel og andre tjenester, der leveres online i EU og i EØS-landene.

Med lovforslaget får danske virksomheder lettere ved at udbyde onlinetjenester i EU, ligesom det bliver lettere for myndighederne at gribe ind over for ulovlige onlineaktiviteter.

Fra konservativ side ser vi positivt på, at der på EU-plan tages initiativ til lovgivningsmæssigt at løse nogle af de mange juridiske problemer, som handel på internettet har skabt. Der er sund fornuft i, at EU også på det her område har et tæt og forpligtende samarbejde, og det bakker vi naturligvis op om fra konservativ side.

Hvis vi skal fremme danske virksomheders muligheder for at afsætte deres produkter i EU ved e-handel, er det også utrolig vigtigt, at vi sikrer, at de øvrige lande i EU har samme forståelse af, hvilket anvendelsesområde og hvilke oplysningskrav der kræves i det direktiv, der ligger bag loven. Hvis Danmarks implementering af direktivet giver nogle mere restriktive regler end i de øvrige medlemslande, vil det jo forværre danske virksomheders muligheder for at afsætte varer og tjenester i EU og hæmme internationale virksomheders etableringslyst i Danmark. Og det er jo ligesom ikke meningen med forslaget.

Det er derfor positivt, at man allerede nu fra dansk side og også fra Kommissionens side arbejder på at minimere ulemperne ved afsenderlandsprincippet gennem en harmonisering af markedsføringsretten i EU, således at forbrugere vil nyde den samme offentligretlige beskyttelse i EU.

Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig forslaget.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

I SF har vi sådan en lille selvreguleringsmekanisme. Den består i med jævne mellemrum at sætte nogle af de lidt mere EU-entusiastiske medlemmer på forslag om implementering af forskellige direktiver, og det er så faldet i mit lod at tage denne del af det.

Jeg må sige, at det jo godt kan få en til at miste modet lidt, når man gnaver sig igennem denne sproglige konstruktion over, ja, små 70 sider var det vel, hvor der godt nok er lavet visse sproglige bearbejdnings fra den første fremsættelse, men hvor forslaget godt kunne få gavn af lidt mere sproglig bearbejdning, sådan at det faktisk kan forstås af dem, det vedrører, og dem, der skal bruge det.

Men i hovedsagen går det ud på at gøre det lettere for udbydere af e-handel at krydse grænser, fordi det fremover med implementering af det direktiv, med det fremsatte forslag, er udbyderlandets regler, der gælder. Det betyder en lettelse for dem, der udbyder.

Til gengæld er det ikke nødvendigvis sikkert, at forslaget giver en tilstrækkelig beskyttelse for de forbrugere, der handler over nettet; og dér mener jeg, da det er et minimumsdirektiv, at der godt kunne arbejdes med en bedre forbrugerbeskyttelse.

Forbrugerrådet har i sit høringssvar peget på nogle af områderne, og det er faktisk en række fornuftige spørgsmål og forslag. Forbrugerrådet rejser i denne sammenhæng. Det gælder bl.a. spørgsmålet om at gøre det helt tydeligt, hvordan udbyderen skal skilte med, at det er en kommerciel ydelse, der er tale om; og hvem udbyderen er, og hvordan man kan komme i kontakt med udbyderen – nu tænker jeg ikke over nettet, men direkte i de tilfælde, hvor der skulle være problemer.

Det gælder også spørgsmålet om at sikre, at forbrugeren ikke er bundet, hvis udbyderen ikke lever op til kravene, herunder specielt oplysningskravene. Det er uægtelig noget vanskeligt for en forbruger at komme videre, hvis forbrugeren ikke har den beskyttelse, der f.eks. kunne bestå i, at forbrugeren ikke er bundet af sin handel, hvis der er misvisende eller ikkefyldtgørende oplysninger.

Det handler også om at gøre prisoplysninger forpligtende. De fleste af os, der har prøvet at handle via nettet, ved, at der ofte er lokkemad

på nettet, og at det ikke nødvendigvis er de priser, det handler om, når det kommer til stykket. Endelig er der spørgsmålet om, at udbyderen må have en pligt til at bekræfte ordren, så snart den er kommet ind. Det er jo meget enkelt, når det er online. Men det fremgår i hvert tilfælde ikke tydeligt af forslaget, som det er fremsat.

Så jeg vil mene, at ud over den sproglige forbedring, kunne der også godt være tale om nogle indholdsmæssige forbedringer af forslaget, som det er fremsat.

Marianne Jelved (RV):

Der er jo en gang imellem visse fordele ved at være et mindre parti. Vi har fået gennemgået lovforslaget på glimrende vis af de foregående ordførere, og derfor skal jeg nøjes med at gøre et par bemærkninger.

For det første er det jo kompliceret stof, det er endda meget kompliceret. Men jeg synes også, man kan se, at ministeriet har gjort sig stor umage med at prøve at stille lovforslaget op på en sådan måde, at man skulle kunne danne sig et overblik over det. Men det er svært.

Jeg har hæftet mig ved, at EU-Kommissionen gjorde nogle bemærkninger efter fremsættelsen i efteråret under den tidligere regering, og at der er gjort forsøg på at imødekomme – sådan må man læse bemærkningerne til lovforslaget – Kommissionens anfægtelser ved, og jeg citerer: »Sproglige justeringer af lovforslaget«.

Det er min opfattelse, at den problemstilling, som Kommissionen rejser, og som visse organisationer i Danmark har hæftet sig ved, ikke kun er et spørgsmål om sproglige justeringer. Det er et spørgsmål om, hvorvidt privatretlige forhold skal være omfattet og er omfattet af direktivet, eller de ikke er det. Det kan jeg heller ikke selv svare på nu, men jeg peger bare på det som et eksempel på, hvor kompliceret området er.

Derfor tror jeg, at det er vigtigt, at vi giver os god tid til behandlingen i udvalget. Jeg har selv engang haft som ambition, at jeg ikke vil lovgive om noget, som jeg ikke selv kunne gennemskue. Dermed et løfte om, at vi grundigt går det igennem, og der er, som det også er blevet påpeget, meget stof at hente også i høringssvarene.

Jeg mener også, at vi skylder ikke alene EU-sagen, som fru Anne Grete Holmsgaard strejffede, men også borgerne, at man kan se, hvad der er op og ned på de vilkår, som man skal leve under i et mere og mere grænseløst samfund. Det bør vi som lovgivere hjælpe til med.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det her lovforslag handler om at få gennemført e-handels-direktivet som et led i gennemførelsen af det indre marked.

Formålet er at give bedre betingelser for elektronisk handel og give virksomhederne bedre vilkår. Det sker ved at give leverandørerne en mulighed for at tilbyde tjenester overalt i Den Europæiske Union på basis af retssystemet i etableringslandet, og det vil altså sige, at danske firmaer er bundet af danske regler, spanske af spanske og hollandske af hollandske osv.

Konsekvensen af lovforslaget vil være, at danske forbrugere risikerer en dårligere forbrugerbeskyttelse end den, der følger de danske regler. Det fremgår også klart af bemærkningerne til forslaget og deres opridsning af fordele og ulemper ved forslaget.

Danske forbrugere vil også for at kende deres rettigheder på det her område fremover være nødt til ikke bare at kende den danske forbrugerbeskyttelseslovgivning, men i realiteten lovgivningen for alle andre EU-lande også. Og jeg synes, at det her direktiv er et godt eksempel på, at man i EU på trods af mange festtaler om det modsatte, i realiteten underordner hensynet til forbrugeren, hensynet til erhvervslivet.

Hensynet til forbrugerne kunne, synes jeg, langt bedre sikres ved at gennemføre en aftale med klare minimumsregler, hvor man samtidig gav de enkelte lande mulighed for at gå videre i deres egen lovgivning.

KI. 20.15

Undskyld, nu får jeg rodet fuldstændig rundt i mine papirer.

En anden konsekvens af direktivet er, at det bliver andre landes lovgivning, som afgør retstilstanden i Danmark. Det vil sige, at inden for e-handel vil vi altså kunne se, at udenlandske firmaer, som er underlagt mildere regler for forbrugerbeskyttelse og lignende, kan gå ind og udkonkurrere danske virksomheder også på det danske marked.

Forslaget fører så også til mere bureaukrati, i og med at det bliver andre landes lovgivning, der er gældende inden for de danske grænser, og vi er så spændte på, hvilke forringelser regeringen har tænkt sig at gennemføre på andre områder for at få råd til at betale for det øgede bureaukrati, som gennemførelsen af det her forslag medfører. Vi ved jo, der er skattestop, så den slags øgede udgifter har det med at kræve forringelser andre steder.

Vi er også lidt bekymrede for, om det her direktiv levner plads til ikkekommercielle institutioner, f.eks. så defineres søgemaskiner som kommercielle, selv om de er gratis.

Det er heller ikke helt indlysende for os, hvorfor man ikke i stedet for at gennemføre en helt ny lov implementerer direktivet ved at gennemføre ændringer i den eksisterende lovgivning om etablering, markedsføring, rådgivning, aftaleindgåelse, ansvar og offentlig kontrol. Begrundelsen er, at det vil være uhensigtsmæssigt og meget omstændeligt og i stedet overlader man det så til den almindelige borger at gennemføre den nødvendige sammenkædning mellem den her lovgivning. Det er der også flere der har været inde på tidligere.

Det bliver besværligt, og det bliver omstændeligt for borgeren, og det kan så i øvrigt også skabe stor usikkerhed om retstilstanden. Men det gør så åbenbart ikke så meget for regeringen, bare ministeriet og Folketinget slipper for besværet.

En ændring af den eksisterende lovgivning vil selvfølgelig sætte ekstra fokus på hver enkelt af de konkrete ændringer, der gennemføres ved implementering af det her direktiv, og det kan jo selvfølgelig være, det er det, man opfatter som uhensigtsmæssigt.

I hvert fald vil jeg sige, at Enhedslisten stemmer imod det her forslag, selv om det i princippet er fuldstændig ligegyldigt, hvad vi stemmer, og hvad det danske Folketing mener, i og med at der er tale om et EF-direktiv, og at det derfor bliver implementeret, koste hvad det vil.

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, det er godt nok kompliceret stof det her. Jeg har ikke brugt tilstrækkelig tid til at sætte mig ind i det, men jeg må konstatere, at det er mange sider at bruge på at lave fælles regler og så ende op i, at det kunne man ikke alligevel, for det er jo egentlig det, det handler om.

Jeg skal ikke afvise, at det her er bedre end uden. Det er det sandsynligvis. Det tror jeg det er. Men jeg synes, det går lidt for meget på udbødernes fordele og ikke på forbrugernes. Det er det, jeg er noget skeptisk over for.

Men vi må konstatere, at vi jo ikke kan forhindre, at vi får det udbud over nettet. Altså elektronisk handel er der, uanset om vi vil det eller ikke, og så må vi selvfølgelig prøve at få det bedst mulige ud af det og prøve at sætte nogle regler for det.

Der er jo altså det, at EF-direktiver normalt har til formål at lave fælles regler, og her efter 70 sider konstaterer man bare, at det går altså efter udbyderlandenes regler og ikke andet. Det er jo i virkeligheden ikke særlig ambitiøst.

Men vi vil også prøve, om vi kan blive kloge-re under udvalgsbehandlingen og vil sandsyn-ligvis ende med at stemme for det her, fordi det nok er bedre end ingenting. Det er nok det bedste, jeg kan sige til det.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige tak for den modtagelse, lovfor-slaget har fået. Jeg er fuldstændig enig i, at det her er meget kompliceret stof, og jeg vil også gerne her fra talerstolen i dag tilkendegive, at vi i ministeriet er klar til at lave en teknisk gen-nemgang, så vi kan få belyst lovforslaget rigtigt, og vi kan få stillet de spørgsmål, der er nødven-dige at stille, før vi kan afslutte den sag.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervs-udvalget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 80: Forslag til lov om ændring af sømandsloven og lov om sikkerhed til søs. (Søfarendes hviletid m.v., indberetningspligt, anløbsforbud, last-ning og losning af bulkskibe samt hjemmel til betaling for syn af visse skibe).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 6/2 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kim Andersen (V):

Det lovforslag, der her er fremsat, er i store træk en genfremsættelse af lovforslag nr. L 24 og L 25, som ikke nåede at blive færdigbehandlet, da valget blev udskrevet sidste år.

Det kunne vi støtte dengang. Det er en ajour-føring af gældende regler og en opdatering til internationale forhold på søfartserhvervets om-råde. Samtidig giver det mulighed for ratifikati-on af to ILO-konventioner og implementering af fem EF-direktiver.

Kl. 20.20

Forslaget er slået sammen, og samtidig er de arbejdsmiljøtiltag, der var indeholdt i det oprin-delige forslag, pillet ud helt i overensstemmelse med de bemærkninger, vi gjorde forud for val-get i forbindelse med fremsættelsen af de to da-værende forslag.

På den baggrund kan vi fint støtte økonomi- og erhvervsministerens forslag, som gør, at sø-fartserhvervet og dets medarbejdere i højere grad kommer i overensstemmelse med virkelig-heden og de forhold, der er gældende internati-onalt.

Poul Andersen (S):

Det er, som den forrige taler har indledt med at sige, i store træk en genfremsættelse af lovfor-slag fra den tidligere regering, men der er dog ændret nogle ting.

For mig har det jo altid været en god ting, at vi har fundet nogle fælles retningslinjer omkring de ting her. Det har vi jo faktisk gjort, siden vi havde Funder-udvalget nedsat, og vi har lige-som tilgodeset både arbejdstager- og arbejds-gi-verinteresser.

Derfor har det jo også været drøftet, og der har været givet tilkendegivelser dels i forhold til EF-direktivernes implementering, dels til ILO-konventionerne, og det er jo heller ikke her, de store problemfelter ligger.

Men jeg må da nok sige, at det undrer mig såre i forhold til det med arbejdsmiljøområdet. Er der noget, vi har gjort meget ud af, er det at få sidestillet det søfarts- og det landbaserede er-hverv, få gjort det nogenlunde ensartet, få skabt ensartede forhold. Derfor er jeg da dybt betæn-kelig ved, at man tager det om arbejdsmiljøom-rådet ud. Der er jo alt andet lige en helt anden arbejdssituation til søs, som vi har forsøgt at gøre meget ud af. Parterne har også gjort meget